

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XXXVI. De regulis, ad vitam piè transigendam, necessariis; qvoad hominis
facta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

*cepti sermones oris mei, &
meditatio animi mei corā te.*

Moderatus denique sis in laudando;
in salutando promptus; in reverendo
comis: in monendo humanus; in i-
gnoscendo misericors; in pollicendo
fidelis; in compensando bono para-
tus: nec præmium virtutis converte
in donum favoris.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XXXVI.

*De regulis, ad vitam piē
transigendam necessariis,
quoad facta.*

Quoad facta, mi homo! audi &
obedi: *nihil committe ma-
li; etsi possis. Minima enim
peccatorum impunita non di-
mit-*

*mittentur : nisi seriâ pœni-
tentiâ.*

Bona præstare ne gravare.

Nihil, contra vocationem tuam,
perpetra.

Deum precare instanter ; si quid
ordiaris : postmodò opus aggredere
confidenter ; & exitum Deo com-
menda.

Si in vocatione tua quid suscipias :
Divinæ confide providentiæ ; etsi me-
dia videantur insufficientia. Et si spon-
te ea sese offerant ; Divinitùs offerri
statue : nec tamen majorem in ipsis,
quàm in Deo, spem colloca ; sed ora :
ut mediis istis clementer benedicat.

Animum habe cœlestem, in terre-
nis ; & , quæ in te sunt , præsta ; cætera
nutui Trinitatis sapientissimo con-
crede.

Nunquam media capesse illicita :
quia lucrum afferre nequit, quod ani-
mæ affert interitum.

Propter hoc, cum Paulo, labora : ut
conscientia tibi sit pura, coram Deo, &
coram filiis hominum. Si

Si quando ad peccata pelliciaris; in vicinia Satanam hospitari, cogita; & ignominiosum esse filiis hominum, æstima, Deo tantoperè amatos & tam blandè habitos, spiritui tam immun-do, in Dei dedecus & ignominiam, gratificari. In Dei ignominiam dico: quia quodvis voluntarium peccatum est in Deum ignominia. Eam nemo principum tolerat; quomodo tolerabit Deus, qui Deus est omnis majestatis & gloriæ; ut ignominia majestati ipsius illata, toties renovata, toties tam securè admisa, impunè abeat?

Quotiescunq; deliberato consilio, contra conscientiam peccatum admittimus: præmittimus quandam animi consultationem. (etiamsi non semper animadvertamus) Hâc trutinatur lance utilitas, voluptas, sive peccati delectatio; istâ detrimentum, ira Dei, & ejusdem offensio. Quæ jam dementia, quæ malitia, quæ ignominia, momentum præponere æternitati, guttulam mari, arenulam monti, libidinem suam Dei omnipotentia & majestati incomparabili?

Nonne

Nonne quoties peccas, pugno vel
ut parricidali Deum infinitum cædis?
O homo!

Tuam semper interroga conscien-
tiam, hæc duo: an, si tale quid tibi ac-
cidat, sis acquieturus? Quid, si tale
quid perpetres, in die, quo totus mun-
dus judicabitur, judici universitatis sis
responsurus: quando omnium redde-
re rationem compelleris?

Memento Josephi, qui Deum ea vi-
dere cogitabat, quæ nemo videbat
hominum.

*Iustus est Deus: in lucem
protrahet peccata, quæ in oc-
culto peccasti.*

Cùm David Bathsabeam iniquo
concubitu contaminaret: quem, præ-
ter Deum, adulterii spectatorem ha-
bebat? quem, nisi Deum? Protraxit
ille clandestinas voluptates in omnium
Israëlitarum conspectum: & tuum
etiam facinus in omnium aliquando
hominum conspectum producet.

Versu-

286 CONTEMPLATIONES

Verfutus est Satanas: & vel unico, ut tu quidem tibi blandiens appellas, peccatillo in rete suum te potest pellicere.

Vitare autem si cupis peccatum; peccandi vita occasionem.

Quod bonum est, propter Deum tibi placeat; Deus propter semetipsum.

Si Deum habes faventem; neminem metue te persequentem. Faciet Deus inimicum vel amicum; vel ita compescet, ut parùm nocumenti sit allaturus.

Neminem vincit inimicus; nisi quem vicit antea peccatum, & Deo reddidit exosum.

Neminem veneratione ipsi debitâ defrauda; recale tamen tecum, venerationem magis deberi pietati, quàm eminentiæ.

Si reculas in hac vita tuas Deus amplificat: irritamētum esse gratitudinis, cogita, & ad res istas cœlestes desiderandas incitamentum, adque pietatem adhortationem.

Nec

Nec ob externa, nec ob interna donata effer. Externa enim ut rarò accidunt & accedunt: ita citò decidunt & abscedunt. Interna Deus dedit quidem; de improvísò tamen potest auferre; si quis iis abutatur, Deiqve datoris obliviscatur.

Multis præditus es virtutibus? pluribus fortè deformatus es vitiis; quæ magis displiceant, quàm illæ placeant.

Non sufficit, ab aliis commendari; nisi tua te commendet conscientia; fama nulla est diuturna, nisi quam pietas suscitavit.

Vix legemus in sacro Dei Codice; quòd hypocrita fuerit ad pœnitentiam conversus. Et quis miretur! Cùm enim conversio, peccatorum avertendorum sit medium: quid salutis illi reliquum, qui salutis medium, pœnitentiam, in peccatum convertit?

O misera anima, quæ sancta cupit videri, & vitam vivit Ethnicorum!

Observa, quo fine vitam finiant impii; ut vitam eorù detestéris: vide, quâ clau-

288 CONTEMPLATIONES
clausulâ cursum suum concludant pii;
ut eundem decurras.

Obtempera superioribus : honora
prudentes : adfocia te probis , & sacris
rebus deditis.

Cùmque corrupta hominis natura
hypocrisin amet admodùm : sacra-
menta nunquam contrecta , nunquam
iis utere ; nisi ipsa cordis penetralia
accuratâ scrutatione penetraveris.

Subditos tibi , magis humanitate ,
quàm severitate , gubernare adsuesce.

Spe plena est humanitas ; tyrannis
metu.

*Dei justitia pati non po-
test , ut tyrannis duret diu.*

Quamvis enim subditi , legibus &
Divinis & humanis , magistratibus
subjiciantur : tamen & ipsi Dei sunt
ministri. Et si , quatenus Christianos ,
consideres ; non ministri tantùm sunt ,
sed & in Christo fratres.

*Imperandum itaq; est Chri-
stianis , ut Christianis , chari-
tate,*

tate, misericordiâ: ut Christus suo nos docuit exemplo.

Judex constitutus, judicium institute justum: memor, quòd & ipse iudicio Divino sis sistendus.

Maledictus, qui maledictis benedicit: benedictus, qui benedictis benedicit!

O homo! vita humana quàm est periculosa! quàm gravis est ejus ratio reddenda! quàm breve restat spatium! à quo tibi ad tribunal accedendum.

Quid faciendum restat? quid præterfluxit jam factum? quomodo consistes; si hac tibi horâ abeundum? si hoc momento coram Examinatore comparendum? Valdè subito de te actum erit: hodiè homo es: cras an adparebis?

O hebetudo & duritia cordis humani; quod solùm præsentia meditatur, & non magis prævidet futura!

Sic te in omni facto præstare debes, quasi hodiè esses moriturus.

N *Cum*

*Cum manè fuerit ; putes
te ad vesperam non perven-
turum : vespere autem factò,
matutinam tibi horam non
audeas polliceri.*

*Semper paratus esto: Sta-
liter vive ; ut nunquam te
mors imparatum inveniat.*

*Quàm felix & prudens ! qui talis
nunc nititur esse in vita, qvâlis optat
inveniri in morte!*

*O Jesu ! da mihi perfe-
ctum mundi contemptum : da
mihi fervens in virtutibus
proficiendi desiderium : da mi-
hi amorem disciplina, labo-
rem pœnitentiæ, promptitudi-
nem obedientiæ.*

*O, Deus meus ! da cordi
meo*

meote desiderare, desiderando quærere, quærendo invenire, inveniendo amare.

Da, Domine! Deus meus! cordi meo pœnitentiam, spiritui contritionem, oculis lacrymarum fontem, manibus eleemosynæ largitatem.

Rex meus! exstingue in me desideria carnis: Et accende ignem tui amoris.

Redemptor mei! expelle à me spiritum superbiæ: & concede propitiùs thesaurum humanitatis tuæ. Salvator mei! amove à me furorem iræ: & indulge mihi benignus scutum patientiæ. Creator mei! evelle à me animi rancorem: & largire mihi mitis mentis dulcedinem.

Da, clementissime Pater! mihi solidam

292 CONTEMPLATIONES
lidam fidem, spem congruam, chari-
tatem continuam.

Rector mei! averte à me vanita-
tem, mentis inconstantiam, cordis va-
gationem, oris scurrilitatem, oculo-
rum elationem, ventris ingluviem, op-
probria proximorum, scelera detra-
ctionum, curiositatis pruriginem, di-
vitiarum cupidinem, honorum ra-
pinam, inanis gloriæ appetitum, hy-
pocrisis malum, adulationis venenum,
contemptum inopum, oppressionem
debilium, avaritiæ ardorem, invidiæ
rubiginem, blasphemiam morsum.

Reseca in me, factor mei! temeri-
tatem, iniquitatem, pertinaciam, in-
quietudinem, otiositatem, somnolen-
tiam, pigritiam, mentis hebetudinem,
cordis cæcitatem, sensus obstinatio-
nem, morum truculentiam, boni ino-
bedientiam, consilii repugnantiam,
lingvæ futilitatem, pauperum præ-
dam, impotentum violentiam, inno-
centum calumniam, inferiorum negli-
gentiam, circa domesticos crudelita-
tem,

tem, adversus familiares impietatem,
erga proximos duritiam.

Deus meus! misericordia mea! oro
te, per dilectum Filium tuum: da mihi
misericordiae opera, pietatis studia:
compati afflictis, consulere erroneis,
succurrere miseris, subvenire egenis,
consolari mæstos, relevare oppresos,
pauperes recreare, febiles refovere,
dimittere debitoribus, parcere in me
peccantibus, odientes me diligere, pro
malis bona reddere, neminem despi-
cere, sed honorare; bonos imitari,
malos cavere, virtutes amplecti, vitia
rejicere. Da, in adversis patientiam,
in prosperis continentiam; custodiam
oris, & ostium labiis meis: rectitudi-
nem operis, & verum testimonium
fidei meae; terrena calcare, cœlestia
sitire: ut dicas aliquando mihi: *Euge!*
*serve bone & fidelis, in modi-
co fidelis fuisti; super mul-
tum te constituam: intra in
gaudium Domini tui.*